

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 forint — 8 korona, félfévre 2 forint — 4 korona,
negyedévre 1 forint — 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Feloldó szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FRIGLI GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonos-
hoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilvántartási sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Tanév elején.

Az utcák osondjait felváltja a deákserög sűrű felvonulása és sürgés-forgása az iskolaépületek előtt. Kezdetét veszi az új tanév.

Mikor ezt a sok apró nebulót látjuk, a gondos szülő, amint gyermekét felkíséri az iskolába, hogy 10 hónapon át megint megszabaduljon a nyugtól, önkénytelenül felmerül az ember emlékezetében ez a mi iskolaügyünk a alkalmul szolgál a meghányás-vetésre. *Miféle iskoláink is vannak? melyik a legszükségesebb? hova adom gyermekemet? mennyi lesz a tandíj, s egyáltalában a kiadásom a beírásakor stb.,* — efféle kérdéseket minden szülő vet fel, de már a szakember tovább is megy és azon gondolkodik, hogy hát meddig tartják még fenn ezt az elavult, hiányos tanrendszert? miképpen és mikor fognak ezen már egyszer változtatni.

A ki ismeri népoktatásügyünk jelenlegi helyzetét, arra kiválóan megnyugtató hatással kell hogy legyen a népoktatásról szóló 1868. évi XXXVIII. törvényzikk revíziója, melyet két kultuszminiszter helyezett kilátásba, s melyre nézve a mostani közoktatásügyi miniszter a szükséges intézkedéseket már meg is tette. Ugy látszik már most, hogy nem egy jámbor óhajjással állunk szemben, hanem egy cselekvő akarattal, mely ha keresztül vitetik, amint hisszük is, hogy keresztül fogják vinni, korszakalkotó esemény számba fog menni, beleillesztvén népoktatásügyünket a modern nemzetek köznevelődésének keretébe.

A mostani közoktatásügyi miniszternek,

Wlassics Gyulának szerintünk az is egy szerencsésnek ígérkező operációja lesz, ha nem helyezkedik — és ezt már ki is jelentette — arra a merev álláspontra, mely a népiskolák föltétlen államosítását követeli. Egy egészséges elme judiciumáról tesz ezzel bizonyosságot, mely a cselekvés mérlegelésénél nem azt veszi tekiutetbe, hogy *quis?* hanem — *quid?*

Ha jó az az iskola, megfelel hivatásának s az állameszmének: akkor jó, ha felekezeti iskola is; ha ellenben rossz, ha nem felel meg köteletségének: akkor rossz, ha mindjárt állami iskola is. Derék *Wlassics*-unk tehát helyesen mondja erre vonatkozólag, hogy: nem az a kérdés: ki az iskolafentartó, hanem jó-, a kor színvonalán álló-e az az iskola; az a kérdés, hogy a magyar állam-eszme követelményeinek megfelel-e? Helyes álláspontot foglal el tehát a mostani miniszter, amikor nem ül fel azoknak, akik annyi baj között és oly kevés pénz mellett mindig csak az államosítás veszőparipáján nyargalásznak.

Nagy szükségét látjuk a tanítóképzés reformálásának is. Elvitázhatatlan tény ugyanis, hogy jó közoktatásról szó sem lehet ott, hol nincsen kellőképpen gondoskodva a tanerők szakszerű képzéséről és rendszeres képeítéséről.

A népoktatási felügyelet meg eo ipso javítást igényel. Hazánk egyetlen egy tankerületében sincs meg az egyöntetű eljárás a tanításban s az eredmény meg éppen annyiféle, ahány az iskola, a tanítási mód régi, elavult. Hiányzik tehát első sorban a szakszerű ellenőrség s az ebből folyó

jobb eredmény. Ha a miniszter szerencsés keze ezek javításához is megtalálja a helyes kulcsot s nem késik reformjavaslatainak betervezésével, a millenniumi évben már egy szép emlékre mutathatunk, egy emlékre, mely a második évezredre fogja vetni fényét.

A kereskedelmi és iparkamara jelentése.

A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara az 1894-ik évről szóló most kiadott jelentésében a kamara-kerület forgalmának, kereskedelmének és iparának szempontjából a közelmúlt évet általánosságban kedvezőtlennek mondva, a következő részleteket tárja az olvasó elé: Az őstermelés, nevezetesen a főbb gabonafélék termése, kivételével a rozsoké, az előző évhez képest csak igen gyenge eredményt szolgáltatott. Különösen rosszul sikerült a tengeri-termés, mely közel 50%-kal maradt el az előző év hozamától. S ép ily kedvezőtlenül ütött ki a jelentésünk tárgyát képező év az őstermelés hozamának értékesítésével foglalkozó termény- és gabonakereskedelmre nézve is.

Mert a buza- és rozsüzlet még a megelőző évekénél is rosszabb és kedvezőtlenebb viszonyokkal állott szemben, a mennyiben az amerikai, indiai, ausztráliai és oroszországi tömegtermelés, a jelentésünk tárgyát képező évben, a gabonafélék, főképp pedig a buza oly óriási mennyiségűvel árasztá el Nyugat-Európa piacait, hogy ezen piacok további megtartására gondolni sem lehetett. Így tehát buza- és rozsüzletünk értékesítése végett teljesen a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokra voltunk utalva, melyek azonban az évben igen sikerült aratásnak örvendtek s azért kivált az aratást közvetlen követő időszakban, nem igen keresték föl piacainkat. Az év vége felé végre némileg megélénkült a buza- és rozsüzlet is, a mi a buza- és rozsáraknak, melyek az 1894. év folyamán harmincz év óta nem észlelt alacsony úiveaúra súlyodtek, némi javulását vonta maga után. — Tetemesen kedvezőbben alakult

TÁRCA.

István-napi novella.

— A „Köszeg és Vidéke” számára írta: Vathy B. István. —

Az egyiket hívták Fekete Pistának, a másikat meg Fehér Pistának.

Soha e kerek föld két olyan Kasztort és Polluxot nem hordozott a hátán, mint ezt a két fiút.

Szép gyerek volt mindkettő. Fekete: szőke, kenderhaju, mint a legszokibb nemet gitáros. Fehér pedig fekete, mint egy telvér zulukaffer.

Egy városból valók voltak. Együtt taposták a jogtudomány sikamlós parkettjét. Mindkettő joggyakor-nokoskodott a székes fővárosban.

Egyőbként mindkettő tartalékos huszárhudnag. (Néha aztán Fehér szokta mondani Feketét „kamerad”-nak. Csak azért, hogy el ne feledjék a boldog önkéntesi életet).

Lakásuk is közös volt. Öltözetük is egyforma. Amit az egyik szeretett, azt a másik is.

Ha Fekete Pistának nem izlett a roatólyos, bizonyosra volt vehető, hogy Fehér Pisti is káromkodott. Ha Fekete két pohár sört ivott, Fehér is ugyanannyit.

Nem volt titkuk egyiknek a másik előtt.
Hát iszen példányképei is voltak, a Fehér-Fekete gyerekek az önzetlen, az igazi barátságok.

Mert hát az mégis csak fehér holló számba megy, mikor két ilyen jó barát találkozik manapság ebben a farizeus világban, hol az édes apa sem hisz a fiának.

Avagy nem-e mirabile az, hogy ideáljaik nevét is megmondták egymásnak?

És — különös szeszélye a korának — még ideáljuk rocta: szeretőjük neve is ugyanaz volt: Stefike.
— Oh, ha te látnád — szólt vala egyik éjjel utáni időben Fekete Pisti — ha te látnád druzsám az én Stefikémet!

— Hát, ha te az enyémet!

— Hullámos, aranykalászos haja a sarkát veri.

— Az én Stefimé is.

— Szemei kékék, mint az ametyst.

— Az én Stefim szemei is ametystek.

— Hangja ezüst csengetyűhöz hasonló.

— Akkurát az én Stefimé is.

— Arca, ajka mosolygós.

— Jaj! te, az onyéme is.

— Csókja édes, mint az édes anya csókja.

— Detto, az én aranyos Stefimé is.

— Aztán, mikor átölel bárszonyhamvas karjaival,

hát akkor azt hiszem, megfojt.

— Éppen, mint az én Stefim.

— Állán egy megenni való kis szemölcs leledzik.

— Az én Stefim állán is. Éppen itt, a közepén.

— Aztán megesküdött, hogy egyedül csak engem

szeret forrón, igazán, örökre.

— Az én Stefikém is örök hűséget fogadott nekem.

Engem, és csak egyedül engem szeret.

És így ment az a dicsérida két hosszú esztendőn keresztül.

És ebben a két hosszú esztendőben Fekete Pisti, meg Fehér Pisti elválhatlanok voltak.

Csak délben szokott naponként a Fekete Pisti pont egy óraker távozni. Ő azt mondta, az irodába megy.

Aztán két óraker ismét megjelent a vendéglőben hol ebédelni szoktak. Fehér Pisti még mindig ott tark-

lizott az öreg adótárnokkal. Mikor pedig Fekete meg-

jött, akkor meg Fehér Pisti kelt fel s átadta helyét

Feketének.

Mert hát az ugy volt kérem szépen, — amint Fekete, meg Fehér egymásnak elmondták, — hogy Fekete principálisá delután 1 órától 2 óráig adia ki a következő napi utasításokat, ukázokat, ebben az időben adott patvarisájának információkat. Azután 2 órától kezdve a princ egész nap nem volt látható. Elment a kaszinóba s ott ferlizott. Így tartott ez már két évig.

Hát Fekete Pisti (igy mondja ő) mikor a princ kettőkor távozik, ő akkor visszamegy a vendéglőbe s ott marad háromig. Háromkor aztán — mikor már a bojtárok is mérkömöluek — bemegy az irodába s ott öt óráig dolgozik.

Igy Fekete.
Fehér Pisti principalisa azonban (mint Fehér Pisti mondja) megkivánja a két óraker való bemenetelt. Azért meggy ő kettőkor rendszeren.

Nála is már két éve, hogy így van ez szokásban. Amint méltóztatnak látni, a Kasztor és Pollux — az irodában töltött működési időt kivéve — mindig együtt van. Mert hát öt óraker újra találkoznak. S öt óraker újra kezdődik az aranyos, a rubintos szemű, az operajku Stefike dicséridája.

Igy ment ez már két évig. Mindennap. Hétköznap épp ugy, mint vasár- vagy ünneppan. Hanem ebben a két évben egyiknek sem jutott eszébe, hogy megmutassa az ő világszép Stefikéjét.

Mint mondtam, hosszú két esztendeje gépies szokásuk nem ment keresztül egy fikarcnyi változáson sem. Azaz . . . igen is . . . volt valami mégis. Ha eszembe jut, éppen augusztus 20-án, Szent-István napján.

Ennek a változásnak oka pedig az öreg adótárnok halála volt. Ugy hívtuk, hogy: Wurmfeld.

— Szegény Wurmfeld bácsi! Kivel tarklizunk mi ezután? — sóhajtott fel Fehér Pisti.

Egy óraker aztán Fekete Pista felkelt.

— Hova?

Könyvkötő-műhely megnyitása.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben az uri-utcában 10 sz. a. az adóhivatal szemközti házban egy a mai igényeknek teljesen felszerelt és a szükséges gépekkel ellátott

könyvkötő-műhelyt

nyitottam és tekintve, hogy úgy a fővárosban, mint több vidéki nagy városban elsőrendű műhelyekben dolgoztam, szakmám terén annyi tapasztalatot szereztem, hogy képesnek érzem magam bármily előforduló könyvkötői- és díszmunka elkészítésére.

A roám bizott munkát jól, ízletesen, pontosan és mindig a lehető legolcsóbb áráért fogom teljesíteni. A n. é. közönség szives pártfogásáért esedezve, maradok mely tisztelettel

Kremszner Károly Pál,
könyvkötő-mester.

Köszegi József helybeli könyvkereskedő ur is elfogad számomra könyvkötői munkát.

3 arany, 15 ezüst, 12 diaz- és elismerő okmány.

Kwizda Ferenc Vánc

Kwizda-féle

Restitutionsfluid

es. és k. kiv. szab. mosóvíz lovaknak. Egy palaezkkal frt 1.40 o. é. több mint 30 év óta udv. istállóban valamint katonai és polgari nagyobb istallokban is, használhatlan; nagyobb erőfezítések előtt és után erősítésül; továbbá főzomódások, randuások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képeint a lovat kiváló teljesítményekre idomításnál.

Tessék a főnébbl védjegyre figyelni a vettelnél beterosottan kifejezni: Kwizda-féle Restitutiófluid

Főletét: ker. gyógyszer-tár Kornenburgban.

Kapható a gyógyszer-tárakban és drogistákna!

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Kőszegen, a városkörön f. é. szeptember 1-én

divatáru-üzletet

nyitok s lehetőségig mindennemű **hölgy- és gyermekkalapot** tartok raktáron.

Kalapokat átalakításra is fogadok el és mindennemű megrendelést a leggyorsabban és olcsón teljesítek.

Számos látogatásért esedezve vagyok

teljes tisztelettel

Kuntner Mária,

divatárusnő.

Az államilag

engedélyezett

magyar osztálysorsjáték

I. osztályú nyeremények.		II. osztályú nyeremények.	
Huzás 1895. október 16-19-ig.	az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.	Huzás 1895. december 6-14-ig.	
1. osztályú nyeremények	Kibocsátás 100000 sorsjegy	1. osztályú nyeremények	
1. osztályú nyeremény 80000 = 80000	31.499 nyeremény és 1 jutalomdíjjal.	1. osztályú nyeremény 600000 = 600000	
1. osztályú nyeremény 60000 = 60000	A nyeremények minden levonás nélkül fizetettnek ki. A huzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történtek.	1. osztályú nyeremény 400000 = 400000	
1. osztályú nyeremény 40000 = 40000	Legnagyobb nyeremény	1. osztályú nyeremény 200000 = 200000	
1. osztályú nyeremény 30000 = 30000	a legkedvezőbb esetben:	1. osztályú nyeremény 100000 = 100000	
1. osztályú nyeremény 20000 = 20000	1000000	1. osztályú nyeremény 50000 = 50000	
1. osztályú nyeremény 15000 = 15000	korona.	1. osztályú nyeremény 20000 = 20000	
1. osztályú nyeremény 10000 = 10000	Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.	1. osztályú nyeremény 15000 = 30000	
1. osztályú nyeremény 8000 = 16000		1. osztályú nyeremény 10000 = 40000	
1. osztályú nyeremény 4000 = 32000		1. osztályú nyeremény 8000 = 80000	
1. osztályú nyeremény 2000 = 20000		1. osztályú nyeremény 6000 = 162000	
1. osztályú nyeremény 1000 = 13000		1. osztályú nyeremény 2000 = 200000	
1. osztályú nyeremény 400 = 40000		1. osztályú nyeremény 1000 = 200000	
1. osztályú nyeremény 200 = 172000		1. osztályú nyeremény 200 = 230000	
1. osztályú nyeremény 80 = 720000		1. osztályú nyeremény 100 = 2000000	
10000 Nyeremény összesen 1268000		21499 Nyeremény és jutalom 4332000	

Az I. osztályú sorsjegyek árai:

1/1	1/10	1/20	sorsjegy
40.-	4.-	2.-	korona.

A teljes (mindkét osztályra érvényes) sorsjegyek árai:

1/1	1/10	1/20	teljes sorsjegy
80.-	8.-	4.-	korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.
 Budapest, 1895. aug. hóban.
Andrássy-ut 5. sz.
Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.
 Sorsjegyek eladása való átvetele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

50 évnél tovább elismert legjobb mosószappan!

Magánoktatás.

Tamaszkodva több évi gyakorlatra, valamint a francia nyelvben és zongorajátékban szerzett ismeretsimre, amelyekről előkelő, művelt családoktól szerzett működési bizonyítványok is tanuskodnak, a két tárgyból kedvező föltételek mellett órákra vállalkozom s úgy kezdőknek, mint haladóknak lecczókat adok.

Zins Gizella,
(iskola-utca 43. sz.)

Fényképészet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint budapesti elsőrangú műtermekben nyert számos évi tapasztalataim után itt, Kőszeg városában augusztus 5-én előzetesen jelentett

fényképészeti műtermemet

megnyitottam.
 A volt Kis-féle műtermet átvevén, azt a mai kor igényeinek megfelelően új fényképészeti eszközökkel rendeztem be.
 Különlegesség: gyermekfelvételekben pillanatra alatt, aquarell és chroma festmények, kretarajzok, nagyítások stb.
 Felvételek naponkint reggeli 10 órától esti 6 óráig eszközöltetnek.
 Külön megrendelés házon kívül is elfogadtatik.
 Magam a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlván, maradok kitünő tisztelettel:

Farkas Lajos,
fényképész Bpestről.

Első államilag

engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100.000 sorsjegy, 31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és 1 jutalommal. 5 millió 600,000 korona összértékben minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legserényesebb esetben **egy millió korona.** Első huzás 1895. október 16-19-ig BUDAPESTEN.

Ezerint ajánlom és utasítást mellettt küldök azot

eredeti sorsjegyek az 1-ső osztály részére	1/1	1/2	1/5	1/10	1/20
	40.-	20.-	8.-	4.-	2.-
eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek.	1/1	1/2	1/5	1/10	1/20
	80.-	40.-	16.-	8.-	4.-

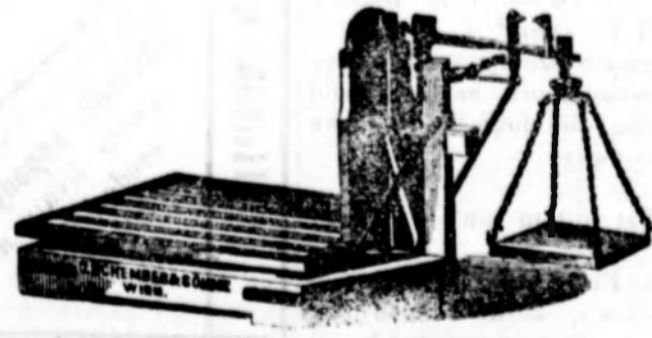
Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nyereményvel kihuzatnak, egyazonkor mind a nyereményvel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetettik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.
HEINTZE KÁROLY főelarusító, Budapest, szervitater 3.
 Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-cím: LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillert, ajánlott levelekért 30 fillert, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillert sziveskedjenek külön mellékelni.
 Lottoegyüttödök, viszontelarusítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.

SCHEMBER C. és FIAI

császári és királyi udvari mérleggyárosok
BUDAPEST.

Gyár:
 VI., Hungaria-ut,
 83. sz.

Raktár és központi iroda:
 VI., Andrássy-ut
 15. sz.

Ajánlják általánosán ismert szabadalmazott marhamérlegeiket, hidmérlegeiket tizedes és százados gabonamérlegeiket, továbbá mindennemű ipari célra szolgáló mérlegeiket.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.